

„Székelyföldi borvizek”- hetedikes tanulóink Határtalanul tanulmányi kirándulása Erdélyben

Ez év május 8-12 között a Határtalanul program keretében öt csodálatos, élményekben gazdag napot tölthettünk Erdélyben. Az erdélyi tájak a fenyvesekkel, tavakkal lenyűgözik az embert, ezenkívül az a jó érzés is átjár bennünket, hogy – ha csak részben is – magyarok között vagyunk. A helyiek vendégszeretete, izés magyar beszéde további vonzerőt jelenthet az idelátogatók számára.

Az idei tanév szakmai témája szokatlan és izgalmas volt, s jól beleillett a gyönyörű természeti környezetbe tett kirándulásainkba – ez pedig a helyi borvizek, vagy ahogy itt Magyarországon mondjuk, ásványvizek, források bizonyos összetevőinek vizsgálatát jelentette. Érdekes volt összevetni az adott forrás vizének ízét az elvégzett vizsgálat eredményével: vajon mennyire érezhető például, hogy egy forrás sok vasat tartalmaz, kemény-e vagy lágy? Szinte minden kútnál láttunk helyieket üvegekkel, kannákkal, akiken látszott, hogy rendszeresen fogyasztják a természet nyújtotta kincset, ez része az életüknek. A gyerekek számára pozitív tapasztalat lehetett, hogy nemcsak megfigyelőként, hanem tevőlegesen is részt tudtak venni az elemzésekben, vagyis a cselekedtetés, szemléltetés, problémamegoldás és észrevétlen tanulás ebben az esetben egyszerre valósult meg.

A természetben tett látogatások közül a kettőt emelnék ki. Egyrészt a Szent Anna-tóhoz vezető utat, melynek során békésen szendergő igazi medvét láttunk útközben a busz ablakából, így már bizonyossá vált számunkra, hogy a medvékről szóló híreknek, a lépten-nyomon kitett veszélyt jelző tábláknak bizony van valóságalapjuk. A tóhoz vezető út során érdekes időjárás-előrejelző képződményeket láttunk – lyukakat a sziklafalon, melyekből, ha csípős levegő áramlik ki, akkor hamarosan vihar várható. Természetesen maga a tó is nagy élmény volt gyönyörű fekvésével és a hozzá fűződő legendával.

A másik kiemelendő helyszín a Békási-szoros, melynek gyönyörű szikláit, csobogó vizei közt lélegzetelállító élmény volt sétálni. A kulturális programok közül kiemelném a szászhermányi kirándulást, ahol is egy erőtemplomot tekintettünk meg. Itt gyermek, felnőtt egyaránt találhatott magának látnivalókat, érdekességeket – az egyik kiállítóteremben például a gyerekek beülhettek a régi idők iskolapadjaiba, körbejárhatták a templom várfalán az úgynevezett gyilokjárót avagy védőfolyosót, míg a felnőttek csodálatos régi freskókban gyönyörködhetek a régi kápolnarészben.

A tanulmányi kiránduláson a Váci Juhász Gyula Általános Iskola és a Galgagyörki Gárdonyi Géza Általános Iskola diákjai együttesen vettek részt. A gyerekek a legjobban talán a tusnádfürdői iskola diákjaival szervezett közös programot, a természetben tett látogatásokat és a szálláson tartott „bulikat” élvezték. Az iskolában a fiúk közös focimeccsen vettek részt, a többiek pedig barátságkarkötőket készítettek az iskola egyik termében. A viszonylag rövid idő alatt is megtapasztalhattuk az intézmény bensőséges, nyugodt légkörét és csodálatos környezeti adottságait. Az egyébként nagyon gazdag és szép kulturális programok által nyújtott élményeket a sok utazás és a meglátogatott helyeken lévő rövidke idők miatt kevésbé lehetett maradandóvá tenni, de arra mindenképpen jók voltak, hogy az ember megjegyezze őket, mint későbbi lehetséges úticélokot.

Összességében elmondhatjuk, hogy igazán szép élményekben volt részünk, és senki nem bánta meg, hogy eljött erre az útra. Ha megkérdeznénk a résztvevő gyerekeket, hogy elmennének-e újra egy Határtalanul programra, valószínűleg mindnyájan igennel válaszolnának.